

Hüzzam makamında ve hafif ikâunda beste

ZEKÂİ DEDE EFENDİ

der dim i zi här
cür müm i ki rar
i de mem be bez
mi şe rab ol mayi cak
tü ha rab ol mayi cak
cak ser vü
na zim iş ve ba
zim dil nü va zim
a mü ra di men ah 1
ah 2 (MIYAN) ba na bir
pi ri di di di gim
ic iq me gü zel ler
le şe rab ser

vii — ma — zim — i — is ve
 ba — zim dil — nü — va —
 zim — a mü — ra — di — men ah —
 her — ka — dah — ba si — na —
 bir — bu — bu — se ke —
 bab ol — mayi — cak —
 ser — vü — na —
 zim — i — is ve — ba — zim —
 dil — nü — va — zim —
 a mü — ra — di — men — ca — nim —

GÜFTESİ

Derdim izhar edemem bezmi şerab olmayıcak
 Cürmüm ikrar edemem mestşharap olmayıcak
 Bana bir pir dedikim içme güzellerle şerab
 Her kadeh başına bir buse kebab olmayıcak
 Servü nazım işve bazım dilnüvazım âmûradımen